

Hvorfor valgte jeg at blive deltidsbonde?

Af bestyrelsesmedlem Flemming Kristensen

For at gøre en lang historie kort, så kan jeg oplyse, at jeg hedder Flemming Kristensen, jeg er gift og har to børn – Rasmus og Cecilie, samt fire børnebørn. Rasmus er ingeniør og ansat på Varo Specialmaskiner A/S og har tre børn. Cecilie er journalist og har et barn.

Vi købte Baldersgård Slotsvej 19 i 1982. Jeg er født d. 22/9 52' og opvokset på landet. Mine forældre levede af Syrengården i Kollemorten. En ejendom på 40-45 tønderland, som de ejede fra 1957-2004, hvor de solgte Syrengården og flyttede til Give som pensionister.

Jeg er nummer to af en børneflokk på ni – hvoraf syv har enten HF eller studentereksamen. Jeg troede, og min far ønskede, at jeg skulle blive landmand eller bonde – I ved, oplyst bondekultur, Grundtvig mv. Derfor gik jeg ud af skolen efter 7. klasse, 13 år gammel i 1966 for at komme ud at tjene, løn 6400 for et helt år, men fri hver anden søndag. Året efter kom jeg på efterskole i ti måneder. Her fandt jeg ud af, at jeg ikke ville leve af at være bonde. Der var mange ting, jeg godt kunne lide, der var også mange ting, jeg ikke kunne lide. Derfor besluttede jeg, at jeg ville læse videre. Det var lidt besværligt, for jeg var jo kommet ud af systemet.

Men efter efterskolen startede jeg på aftenrealkursus i Vejle, samtidig med at jeg arbejdede hos en bondemand om formiddagen. Efter realeksamen tjente jeg som bondekarl på Fyn og i Vestjylland (kartoffelbonde i Simmelkjær). Tog grundkursus på Boris Landbrugsskole, var på Skærup tyrestation ved Vejle.

I sommeren 1974 blev jeg student på Høng Studenterkursus, derefter blev jeg indkaldt som soldat, 10 mdr. og derefter som FN-soldat på Cypern. Efter forskellige tømrejobs, startede jeg på ingeniørhøjskolen i Horsens, fordi de havde startet en Agromekanisk-ingeniørlinje, som man kunne komme ind på uden at være udlært håndværker, men med bred landbrugsmæssig erfaring og studentereksamen – og det havde jeg.

Sommeren 1980 var jeg færdig med en flot agromekanisk-ingeniøreksamen, 28 år gammel. Alverdens muligheder stod åben for mig – synes jeg. Jeg fik arbejde på Norsten til d. 1. november – skulle lige hjælpe den gamle med høsten; Men Saddam Hussein, der havde købt mange hundrede såmaskiner, gik i krig med Iran. Så Norsten måtte trække ansættelsen tilbage.

Derfor søgte jeg nærmest i panik job på Grundfos – det job fik jeg primo 1981. jeg blev ansat til at konstruere og udvikle maskiner, der automatisk kunne fremstille og samle pumper. Efter 15 år på Grundfos og afdelingschef for 45 ingeniører og teknikere stoppede jeg ultimo 1995 til fordel for et job på en fabrik, der hed Varo Specialmaskiner A/S. Det viste sig, at virksomheden gik meget skidt. Der var mange dygtige medarbejdere, men der havde været en elendig ledelse i flere år.

Jeg er tekniker og havde ikke lyst til at blive direktør, men sammen med ejerne fandt vi en person, der havde penge, var økonom og havde meget lyst til at være direktør. Han og jeg overtog Varo Specialmaskiner A/S 1. oktober 1997. Jeg med 25% og han med 75%. Nu efter mere end 25 år er Varo Specialmaskiner A/S en af de teknologisk førende og en velkonsulideret virksomhed med i nærheden af 100 medarbejdere i meget fine og velrenoverede fabriksfaciliteter – over 10.000 kvm. Det er dét jeg/vi har levet af og det er jeg sandelig også stolt af.

Jeg udtrykte tidligere, at der var meget, jeg godt kunne lide ved livet på landet og meget, jeg ikke kunne lide ved landbruget – især den svingende økonomi. Og hvis man skulle leve af det, skulle det være stort og rationelt, ja nærmest industriagtigt med levende væsener. Det havde jeg ikke lyst til, men at bo som der er beskrevet i sangen ”Jeg en gård mig bygge vil”, det ville jeg gerne, det gode liv på landet.

Da jeg fik job på Grundfos, var det et krav, at man boede indenfor en radius af 30 km. Derfor måtte jeg flytte fra Aarhus til Bjerringbro. Jeg blev hurtigt overbevist om, at Grundfos var et fantastisk sted at være, så nu kunne jeg starte på at realisere det liv, jeg altid havde ønsket – at bevæge mig mod toppen af Maslows behovspyramide. Så jeg fandt den pige, jeg havde lyst til at leve livet med (vi er stadig sammen), dernæst skulle vi have vores lille gård ”Det gode liv på landet!” uden økonomiske spekulationer. Og vi fandt en dejlige lille gård – eller et husmandssted på Slotsvej mellem Ulstrup og Bjerringbro. 14 tdr. land og nu 16 tdr. land. Med eng ned til Gudenåen – vi ejer 99m af Gudenåen. Dengang tæt ved en stor vej (fordel). Nu måske en plage. Dagen efter vi flyttede ind, kom vores nabo, en husmand og sagde, at når man boede på et husmandssted skulle man også være medlem af Familielandbruget – det har jeg så været siden. Desuden skulle man være med til høstfest i forsamlingshuset – vi blev modtaget med kyshånd.

1982, sådan så husmandsstedet ud, da vi købte det i 1982, og nu vil jeg vise nogle af de billeder fra dagligdagen gennem 40 år

Baldersgård 1982

Får 1982

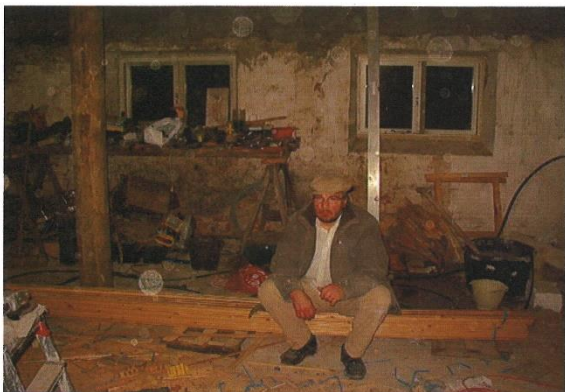
Barn 1988

Sejlas på

gudenåen

Renovering af kostald før og efter

Sådan ser Baldersgård ud i dag

Ja, det var lidt om livet på landet som deltidsbonde. Jeg/vi har drevet et alsidigt intensivt landbrug gennem mere end 35 år, har haft alle maskiner selv og vores lille familie har selv klaret alt i fritiden (Jeg har aldrig taget fri fra arbejde for at passe landbruget). Eneste undtagelse er kartofler, der har vi

gennem alle årene haft besøg/hjælp af min storesøster og familie og min ældste lillesøsters familie. De er skolelærere og har jo fri i efterårsferien og har været hos os enten den først eller sidste weekend i efterårsferien. Sommetider har der været overskud – det var fedt, hvis ikke, så pyt.

Det har alt i alt været en slags dans på roser, ingen økonomiske overvejelser og problemer med landbruget. Og gennem familielandbruget har jeg altid kunne få den rådgivning og støtte, vi havde brug for.

Nu efter 35 års drift lejede vi 10 tdr. land ud til en nabo, der ville dyrke juletræer.

Men vi avler selvfølgelig stadig kartofler, som vi sælger ved vejen. Røngekartofler er kendt over hele landet som de bedste.

Deltids Husmand Flemming Kristensen RØNGE